

[Undervisningsministeren.]

hed for Foreningen efter Undervisningsministerens nærmere Bestemmelse. Som jeg har udtalt, bliver Beløbet ikke ringere forholdsmæssigt end det Beløb, der oprindeligt paa særlig Bevilling var stillet til Raadighed for Elever fra de sønderjyske Landsdele.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Arnth Jensen: Jeg spurgte ikke den højtærede Minister, om de sønderjyske Elever skulde have en Part af Beløbet i Fremtiden, det er jo givet efter Lovforslaget; det, jeg spurgte om — og jeg gentager mit Spørgsmaal —, var, om de sønderjyske Elever ikke hidtil foruden de 31 500 Kr. har faaet Del i den bundne Bevilling. Hvis de ikke har faaet det, og denne Bevilling kun bliver forhøjet med 2 500 Kr., paastaar jeg, at deres Stilling vil blive forringet i Forhold til, hvad der blev vedtaget her i Folketinget ved tredie Behandling. Ministeren skylder mig Svar paa, om de sønderjyske Elever har faaet anden Understøttelse end de 31 500 Kr.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 76 Stemmer; 6 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugsejendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5927; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 6506).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

A. C. Mortensen: Ved Behandlingen af tidligere Henstandslove her i Tinget, i hvert Fald ved Behandlingen af den sidste Henstandslov, var man fra alle Sider enig om, at nu maatte det høre op med Henstandsgivning. Naar Regeringen alligevel har fundet Anledning til at fremsætte dette beskedne Lovforslag, er Anledningen den overordentlig daarlige Høst, vi havde i

1936. Lovforslaget er, som sagt, meget beskedent, det angaar kun een Termins Henstand og ikke, som der er skrevet i Bladene, Henstand for to Terminer, og det er Kreditorerne selv, som afgør, hvorvidt de vil yde Henstand eller ej. Det fastslaas blot i Loven, at hvis Kreditorerne yder Henstand for en Termin, bevarer de Panteretten uanset Bestemmelserne i Tinglysningsloven.

Under Behandlingen af et andet Lovforslag i Fredags udtalte det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i Anledning af dette Lovforslags Fremsættelse, at Lovforslaget var et Bevis paa, at der ingen Plan var i Regeringens økonomiske Politik. Det ærede Medlem kan naturligvis have Ret, for saa vidt som det maa erkendes, at Regeringen ikke ved tidligere økonomisk Lovgivning for Landbruget har taget med i Beregningen, at der i 1936 vilde blive Misvækst for en stor Del af den danske Jord. Naar det er blevet nødvendigt at fremsætte dette Lovforslag, er Grunden netop denne Misvækst, saa jeg tror alligevel ikke, der er nogen Anledning til at rette særlige Beprejdelser mod Regeringen.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling her i Tinget.

Laurits Pedersen: Det er beklageligt, at det stadig væk er nødvendigt at fremsætte og vedtage denne Slags Love; det er givet, at Vedtagelsen af saadanne Love griber meget stærkt ind i trufne Aftaler for de Institutioner, som beskæftiger sig med Udlaansvirksomhed og Anbringelse af Pengemidler i Landbrugsejendomme. Hvis disse Institutioner stadig skal røgte deres Op-gaver, skal Ydelserne indgaa normalt, og derfor er det klart, at en saadan Henstand volder store Vanskeligheder, og hvis de økonomiske Forhold for Landbruget ikke forandres inden 11. December Termin 1938, saa vil Betalingen af denne Henstandsydelse jo komme til at tynde saa meget stærkere paa vedkommende Debitor. Men det er ligeledes klart, at naar Regeringen kun foreslaar en saadan almindelig Henstand uden samtidig at stille Midler til Raadighed, saadan at disse Institutioner, det være sig Kreditforeninger eller Sparekasser, har Midler, saa at de kan give Henstand, uden at det berører deres Likviditet, kan det ikke faa stor Virkning. Jeg vilde tro, at man i et eventuelt kommende Udvalg kunde forhandle om et Til-sagn fra Regeringens Side om, at der stilledes Midler til Raadighed, for det er jo ikke nok med, at man ved en saadan Lov kaster